

Esmeralda

Cornelis Vreeswijk

När jag var ung, lekte jag kull,
Med Esmeralda för lekens skull.
Men så en dag när jag tog henne fatt,
Märke jag till min förvåning att;
Kärlekens låga brann I min själ.
Där svann min ungdom, adjö och farväl.

När vi blev äldre söp jag dig full.
Min Esmeralda, för kärlekens skull.
Du bjöd mig in till din kammare fin.
Du bjöd på saft, jag bjöd på gin.
Kärleken tändes av olika skäl.
Där svann din oskuld, adjö och farväl.

Kärleken varade inte såklart.
Jag var förhäxad men du var smart.
Du såg dig kring när jag var I trans.
Du gjorde slut per korrespondans.
"Han är den rätte", skrev du, falske dam.
"Vi skall förlova oss! Puss och kram."

Vidare skrev du, "allt är förbi".
"Du har förlorat min sympati,
Fortsätt du leva I slarv och misär,
Min nyblivne fästman är halvmiljonär.
Äkta passion har han skänkt mig också,
Så stick du och göm dig, fridens då."

Liksom en herdinna med dimmig blick,
Var Esmeralda I avklätt skick.
Jag såg när jag stal hennes ros, så jag vet.
Då var hon smal, men nu är hon fet.
Förr var hon ivrig, men nu är hon slö.
Tur att det blev som det blev, adjö.